

**Lag
om ändring i lagen (1978: 410) om rätt till ledighet för
vård av barn, m. m.;**

SFS 1982: 91

Utkom från trycket
den 16 mars 1982

utfärdad den 24 februari 1982.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 5 och 14 §§ lagen (1978: 410) om rätt till ledighet för vård av barn, m. m.² skall ha nedan angivna lydelse.

5 § Som villkor för rätt till ledighet gäller, att arbetstagaren vid ledighetens början varit anställd hos arbetsgivaren antingen de senaste sex månaderna eller sammanlagt minst tolv månader under de senaste två åren. Vid beräkningen av anställningstid tillämpas 3 § första stycket lagen (1982: 80) om anställningsskydd.

Det i första stycket angivna villkoret gäller ej för rätt till ledighet under tid, då arbetstagaren uppbär

1. föräldrapenning för tillfällig vård av barn enligt 4 kap. 8 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring,

2. särskild föräldrapenning för ändamål som anges i 4 kap. 11 § fjärde stycket samma lag.

Villkoret gäller ej heller för rätt till ledighet som avses i 4 § andra stycket.

14 § Mål om tillämpning av denna lag handläggs enligt lagen (1974: 371) om rättegången i arbetstvister.

Förs talan med anledning av uppsägning eller avskedande, skall 34 och 35 §§, 37 §, 38 § andra stycket andra meningen, 39–42 §§ samt 43 § första stycket andra meningen och andra stycket lagen (1982: 80) om anställningsskydd gälla i tillämpliga delar. I fråga om annan talan tillämpas 64–66

¹ Prop. 1981/82: 71, AU 11, rskr 153.

² Lagen omtryckt 1979: 645.



SFS 1982: 91

och 68 §§ lagen (1976: 580) om medbestämmande i arbetslivet på motsvarande sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1982.

På regeringens vägnar

INGEMAR ELIASSON

Lars Lunning
(Arbetsmarknadsdepartementet)

